

d. 8 JUN. 1943

Bil. 3/334

den 22 MAJ 1943

D. nr. 341.

Undersökningsprotokoll

Lör- dagen den

22 maj

1943

Ang.

Lindberg, Eva Elisabet,
född den 23/1 1899.

Om sig. sid. 3.

I sak. sid. 5, 7.

Lindequist, Elin Gunvor,
född den 23/3 1913.

Om sig. sid. 9.

I sak. sid. 11.

Lind, Anna-Lisa, född den
2/7 1913.

Om sig. sid. 15.

I sak. sid. 17.

Söderström, Sonja Alice,
född den 24/5 1914.

Om sig. sid. 19.

I sak. sid. 21.

Zacke, Margit Bernhardina,
född den 28/6 1904.

Om sig. sid. 24.

I sak. sid. 25.

Anm.nr 9207/1943.

Doss.nr 2871/1943.

Åkl.rotel 4.

D.nr 2013/1943.

Polissystemen Carin Lindblad har upprättat en så lydande anmälan:

"Till kriminalpolisens kännedom har kommit, att fru Eva Elisabet Lindberg, född den 23/1 1899, bor i nr 28 Krukmakargatan, 2 trappor, och fru Zacke, bor i nr 75 Grevturegatan, 2 trappor samt fabriksarbeterskan Elin Gunvor Lindekvist bedriva otukt, som mot naturen är.

Stockholm den 2 april 1943.

Carin Lindblad."

Torsdagen den 1 april 1943 klockan 19,30 infördes frånskilda hustrun Eva Elisabet Lindberg å kriminalstationen av konstaplarna i 7:e vaktområdet Ernst Oskar Johansson och Oskar Helge Bertil Gripnäs; om anledningen till ifrågavarande anhållande har kriminalkonstapeln John Rudolf Sigfrid Svensson upprättat en i huvudsak så lydande promemoria:

"P.M.

Konstaplarna Ernst Oskar Johansson och Oskar Helge Bertil Gripnäs hava rapporterat, att de den 1 april 1943 klockan 18,40 av vakt-havande överkonstapeln i 7:de vaktområdet

Obs bibehåller nu för mig

- 2 -

blivit beordrade att köra till huset nr 75 vid Grevturegatan, närmare adress fru Zacke 2 trappor upp, emedan en kvinna där hade trängt sig in i lägenheten.

Då konstaplarna anlände till lägenheten, var fru Zacke inne i en närliggande lägenhet, emedan hon icke vågade vara i sin egen lägenhet, dit fru Lindberg hade gått in tillsammans med fabriksarbeterskan Elin Gunvor Lindequist.

Då konstaplarna kommo in i lägenheten, lågo fröken Lindequist och fru Lindberg tillsammans på en duschatell, varför konstaplarna fingo den uppfattningen, att de voro perversa. Fru Zacke kom därvid in i tamburen, varvid hon anmodade konstaplarna att köra ut fru Lindberg, emedan denna olovligen hade inträngt i lägenheten.

Då fru Lindberg var överlastad av starka drycker och vägrade lämna lägenheten, omhändertogo konstaplarna fru Lindberg och förde henne till kvinnliga avdelningen.

I lägenheten hade fru Lindberg för konstaplarna uppgivit, att fru Zacke var rädd för att hon skulle komma emellan, emedan fru Zacke och fröken Lindequist "hade ett kärleksförhållande".

För konstapel Gripnäs hade fru Zacke och fröken Lindequist uppgivit, att alla tre voro homosexuella.

Under färden till kriminalstationen hade fru Lindberg för konstapel Gripnäs antytt, "att det låg en utpressningshistoria bakom".

Stockholm den 1 april 1943.

John R. Svensson.

Rätt i sak:

Bertil Gripnäs.

Ernst Johansson."

Förenämnda fru Eva Elisabet Lindberg, hörd å kriminalstationen den 1 april 1943, uppgav, tillfrågad om hon emottagit eller lämnat någon ersättning för de ifrågavarande homosexuella förbindelserna, att så icke varit förhållandet.

Beträffande sättet för "könsumgänget" uppger fru Lindberg, att hon brukat tillfredsställa fru Zacke dels genom att med tungspetsen beröra hennes clitoris och dels med tillhjälp av fingrarna. Själv har fru Lindberg fått full tillfredsställelse endast genom att vidröra fru Zackes könsorgan.

Angående sina ekonomiska omständigheter uppgiver fru Lindberg, att hon sedan omkring år 1938 icke erhåller något underhållsbidrag från sin fränskilde make. Hon har sedan augusti månad 1942 erhållit 90 kronor i månaden från Socialvården. På grund av nedsatt hörsel förmåga kan hon nämligen icke erhålla någon anställning såsom servitris. Någon annan inkomst än nyss nämnda har icke fru Lindberg.

Över ytterligare förhör med fru Eva Elisabet Lindberg föreligger en av kriminalkonstaplarna Stig Åkerberg och Mauritz Karlsson underteck^{nad}/rapport, varav framgår, att fru Lindberg om sig och i saken uppgivit i huvudsak följande:

Om sig.

Hon, som tilltalas Eva, är född den 23 januari 1899 i härvarande Katarina församling inom äktenskap mellan numera avlidne förmannen Oskar Vilhelm Wassgren och dennes hustru Maria Louisa, samt hade genomgått folkskola och år 1913 konfirmerats i födelseförsamlingens kyrka. Hon hade uppfostrats i föräldrahemmet.

Redan under sista skolåret började hon arbeta i en kon-

fektyraffär i huset nr 81 vid Skånegatan. Efter konfirmationen slutade hon denna anställning och började arbeta hos snörmakaren Stenström vid Hamngatan. Enär hon icke trivdes med denna anställning, slutade hon densamma troligen år 1917, varefter hon en kortare tid hade hembiträdesplats hos en familj i huset nr 33 vid Skeppargatan. Åren 1918 - 1921 hade hon anställning såsom fabriksarbeterska å Tobaksmonopolet. År 1922 började hon arbeta i restaurangbranschen som servitris på restaurang Alhambra. Till år 1928 arbetade hon på olika restauranger, bl.a. Fenix.

År 1921 sammanträffade hon med sin blivande make, Gösta Fridolf Lindberg, vilken då var servitör på Grand Hotel. Med denne ingick hon äktenskap den 24 december 1928. Makarna övertogo tillsammans ledningen för restaurant Lindgården, vilken de innehade under åren 1928 - 1932. Sistnämnda år blevo de föreståndare för restaurangen på Östra stationen samt även Djursholms restaurant, där de stannade till år 1935.

Makarna Lindberg hade under sitt äktenskap levat mycket lyckligt tillsammans men kommo från år 1935 alltmer "ifrån" varandra. År 1936 erhöll fru Lindberg anställning som husfru på Grand Hotell i Gävle, där hon dock stannade endast i omkring två månader. Under denna tid beslöto makarna att söka skilsmässa från varandra. År 1937 erhöillo de skilsmässa från varandra och ha sedan icke bott tillsammans. Fru Lindberg erhöill vid skilsmässan ett månatligt underhåll av 35 kronor.

Hon är frånskild, kyrkoskriven i härvarande Högalids församling sedan år 1935, senast i huset nr 28 vid Kruk-

makargatan, där hon bor 2 trappor upp, samt saknade arbets-
anställning.

I sak:

Redan vid omkring 16 års ålder kände hon, att hon hade
homosexuella böjelser och blev även utsatt för närmanden
av en del likasinnade bland arbetskamraterna på Tobaks-
monopolet.

Under äktenskapet var hennes könsliv fullt normalt,
men efter skilsmässan från maken drogs hon mer och mer
till sitt eget kön, vilka känslor även delvis voro orsak
till att hon skildes från sin man.

År 1941 började hon arbeta på ammunitionsfabriken i
Marieberg, där hon kom tillsammans med en fru Anna-Lisa
Lind, vilken ävenledes var homosexuell. Fru Lindberg bodde
under ett halvt års tid tillsammans med fru Lind, under
vilken tid de hade förhållande i sexuellt avseende med
varandra. Genom fru Lind blev hon bekant med fru Margit
Zacke, även hon homosexuell. Under sommaren 1942 och till
november månad samma år sammanträffade fru Lindberg med
fru Zacke så gott som dagligen, och de hade ofta "könsum-
gänge" med varandra. Fru Lindberg, som förut kände fabriks-
arbeterskan Gunvor Lindequist, föreställde vid ett tillfälle
denna för fru Zacke. Redan kort efter deras bekantskap in-
ledde fru Zacke sexuell förbindelse med fröken Lindequist,
enligt vad fru Zacke själv uppgivit för fru Lindberg.

I november månad 1942 började fru Lindberg och fru
Zacke att komma ifrån varandra, och sedan juldagen 1942 ha
de icke haft något "könsumgänge" med varandra.

Fru Zacke hade i februari månad 1943 kommit på ett
vilohem på grund av någon lungsjukdom och hade vistats

där till måndagen den 29 mars, då hon kom till Stockholm för att genomgå en operation. Fru Lindberg, som hela tiden brevväxlade med fru Zacke, mötte henne vid tåget, och de gjorde sällskap hem till fru Lindbergs bostad, där de voro tillsammans till omkring klockan 20,00 på kvällen. De skildes då som vänner och ha icke sammanträffat med varandra förrän torsdagen den 1 april. Fru Lindberg ringde då till fru Zacke vid 19,00-tiden, men då denna svarade så egendomligt i telefon på fru Lindbergs frågor, gick hon hem till fru Zackes bostad, där hon ringde på dörrklockan. Fru Zacke kom själv och öppnade, varvid hon samtidigt sade, att fru Lindberg icke kunde komma in i lägenheten, enär hon icke var ensam. Fru Lindberg tydde detta mera som ett skämt och gick in i våningen, där hon påträffade förenämnda fröken Lindequist. Hon blev därvid mycket förvånad, enär fru Zacke hade för henne uppgivit, att hon icke skulle sammanträffa med Lindequist. I samma ögonblick sprang fru Zacke ut ur våningen och ringde på dörrklockan hos grannfamiljen. Kort därefter hade ett par poliskonstaplar kommit till platsen och anhållit fru Lindberg.

Fru Lindberg förnekar på det bestämdaste, att hon skulle ha legat tillsammans med fröken Lindequist, då konstaplarna kommo in i våningen, men hon tror, att hon kan "ha lutat sig över henne", då fröken Lindequist låg på duschatellen. Något förhållande i sexuellt hänseende mellan fru Lindberg och fröken Lindequist har icke förekommit under de senaste åren.

Beträffande det använda uttrycket "utpressning" menade fru Lindberg, att fru Zacke använde sig av fröken Linde-

quist i "utpressningssyfte i sexuellt hänseende".

Fru Lindberg fick lämna kriminalstationen den 2/4 1943 klockan 2,15.

Den 9/4 1943 blev förenämnda fru Eva Elisabet Lindberg ytterligare hörd i saken av kriminalkonstapeln Hugo Thors-
tensson, som häröver upprättat en i huvudsak så lydande
rapport:

"Fru Eva Elisabet Lindberg har vid förnyat förhör upp-
givit följande:

81
A.
Beträffande sitt förhållande till en fröken Sonja Alice
Söderström (se sid.19 av detta protokoll) har fru Lindberg
uppgivit följande:

Under sin anställning å restaurant Fjäderholmarna under
sommaren 1935 lärde hon känna förenämnda fröken Söderström,
vilken ävenledes var anställd därstädes. De umgingos där-
efter som kamrater och vänner. Några sexuella förbindelser
förekommo härunder icke mellan fru Lindberg och fröken
Söderström, vilken troligen ej heller hade vetskap om, att
fru Lindberg hade dragning åt sitt eget kön.

11/6 43
I april månad 1936 flyttade fröken Söderström tillsam-
mans med fru Lindberg i huset nr 28 Krukmakargatan, där
de sedan delade bostad till den 1 november år 1940.

Under det första året, de delade bostad, hade de gemen-
sam bädd, en bred duschatell. Vid de tillfällen, fröken
Söderström var ledsen och grät över motgångar, som mött

h² b²
henne under dagen, tydde hon sig alltid till fru Lindberg och brukade då vanligtvis somna på fru Lindbergs arm. Här- under hände det, sedan de klätt av sig för natten och gått till sängs, att de började krama och någon gång kyssa var- andra. Fru Lindberg blev mer och mer fäst vid fröken Söder- ström, vilken känsla så småningom övergick till kärlek, d.v.s. sexuell kärlek. Fröken Söderström kände även sexuell dragningskraft till fru Lindberg. Under det de sålunda lågo bredvid varandra på kvällarna, förekom det under det första halvåret, att de kramade och kysste varandra, samt brukade fru Lindberg ligga över fröken Söderström och sam- tidigt göra samlagsrörelser till utlösning, vilket fort- satte något halvår framåt, men hade det icke vid något till- fälle förekommit, att de haft fingrarna i varandras köns- organ.

Slutligen förnekade fru Lindberg, att hon haft några homosexuella förhållanden med fröken Lindequist.

Stockholm den 9 april 1943.

Hugo Thorstensson.

Genomläst, rätt i sak:

Eva Lindberg."

Den 3 april 1943 klockan 9,00 inställde sig å krimi- nalstationen, efter kallelse, fabriksarbeterskan Elin Gunvor Lindequist samt blev hörd av kriminalkonstapeln Hugo Thorstensson, i närvaro av polissystem Ingrid Carl- ström.

p. 12
Över förhöret har förhørsledaren upprättat en i huvud-

sak så lydande rapport:

"Fröken Elin Gunvor Lindequist har vid förhör erkänt, att hon sedan ett år tillbaka haft dragning åt sitt eget kön och därigenom tillfredsställt sin könsdrift genom onaturliga handlingar, som tillgå så, att den kvinna, med vilken hon utför dylika handlingar, för upp fingrar i fröken Lindequists könsorgan, medan fröken Lindequist för upp sina fingrar i motsatta kvinnans slida, varefter de föra fingrarna fram och tillbaka som vid naturliga samlagsrörelser, till dess de få utlösning; och hon har om sig och i saken uppgivit följande:

Om sig.

Hon, som tilltalas Gunvor, är född den 23 mars 1913 i härvarande Katarina församling och är utom äktenskap dotter till numera avlidne målarmästaren Emil Wennsten och fröken Karolina Ottilia Lindequist, samt har genomgått folkskola och vid 15 års ålder konfirmerats i födelseförsamlingens kyrka. Hon uppfostrades hos modern och bodde hos henne till fyllda 18 år. Sin första anställning fick hon vid 14 års ålder och då såsom städerska vid Tobaksmonopols pensionat i Hagvik, Bålsta, där hon arbetade under en sommar samt slutade på hösten 1927. På våren 1928 fick hon plats såsom springflicka hos en skräddare Törnblom, 9 Grevturegatan, där hon stannade till på eftersommaren samma år, då hon fick sluta på grund av sjukdom. Därefter fick hon anställning som hembiträde hos revisionskommisarie Dryselius, 21 Ragvaldsgatan, där hon stannade till nyår 1929, varefter hon fick anställning som springflicka vid Landelius konditori. Denna anställning innehade hon till årsskiftet 1932. Därefter fick hon plats såsom husfrubiträde

å Konstnårsrestauranten vid Smålandsgatan, där hon stannade till våren 1932. Därefter var hon arbetslös under sommaren men fick på hösten 1932 anställning såsom springflicka å restaurant Korallen här i staden, där hon stannade till våren 1933. Hon var därefter arbetslös till våren år 1934, då hon fick plats såsom diskerska å Fjäderholmarnas restaurant, vilken anställning hon innehade till hösten 1934, då hon fick anställning som diskerska vid A.-B. Svenska Turisttrafikförbundet, där hon stannade till hösten 1937. Hon gick därefter arbetslös någon tid, varefter hon fick anställning såsom städerska å restaurant Tre Remmare vid Regeringsgatan, vilken anställning hon innehade till våren 1939. Då fick hon plats såsom servitris å Galleri Modern, Dramaten, där hon stannade till oktober månad 1939, varefter hon erhöll liknande anställning å Waxholmsbolagets restauration å ångfartyget Waxholm II, där hon stannade till våren 1940. Hon erhöll därefter plats som extra servitris vid olika restauranter här i staden, varefter hon i oktober månad 1940 fick anställning såsom fabriksarbeterska vid Ammunitionsfabriken Marieberg, vilken anställning hon innehade, till dess hon blev permitterad i december månad 1941, då hon fick anställning såsom luftbevakarska vid Mörkö. I juni månad 1942 erhöll hon sin nuvarande anställning såsom avsynerska vid Mariebergs Ammunitionsfabrik, Marieberg.

Hon är ogift, skriven i härvarande Högalids församling sedan år 1939, senast i huset nr 142 B vid Brännkyrkagatan, där hon bor 2 trappor upp, adress Fingal, telefon: 42.41.96.

I sak.

På sommaren år 1934 lärde hon under sin anställning å restaurant Fjäderholmarna känna fröken Sonja Söderström, numera anställd å Frimurarhotellet i Kristianstad. De umgingos sedermera som kamrater, och några som helst homosexuella förbindelser mellan dem förekommo icke. På sommaren 1935 blev fru Eva Elisabet Lindberg anställd såsom servitris å nämnda restaurant, och kort därefter flyttade fröken Söderström och fru Lindberg tillsammans och delade bostad, vilket de gjorde under 5 års tid. Fröken Lindequist hade efter någon kortare tid av fröken Sonja Söderström fått vetskap om, att hon och fru Lindberg brukade öva otukt med varandra, men hon nämnde icke något om, hur det tillgick. De bodde därefter tillsammans till i slutet av år 1940, då fru Lindberg och fröken Söderström blevo osams, och hade fru Lindberg och en fru Anna-Lisa Lind fattat tycke för varandra, och skulle fru Lind nu flytta till fru Lindbergs bostad, varför fröken Söderström uppmanades att avflytta. Fröken Söderström omtalade detta förhållande för fröken Lindequist och var förtvivlad över att hon skulle flytta ifrån fru Lindberg, som fröken Söderström var "kär" i. Fröken Söderström begärde därför att få dela bostad med fröken Lindequist, vilket denna gick med på, och flyttade således fröken Söderström till fröken Lindequists bostad i huset nr 142 B vid Brännkyrkagatan. Före denna tid hade icke några som helst homosexuella handlingar förekommit mellan fröken Lindequist och fröken Söderström, men hade fröken Lindequist tyckt mycket om fröken Söderström som kamrat och vän, men däremot hade hon icke haft någon dragning åt henne i sexuellt avseende.

När fröken Söderström därefter flyttat in i fröken Lindequists bostad, hade de legat i samma säng, varvid fröken Söderström så småningom börjat visa sexuella närmanden, och hade de börjat kyssa och smeka varandra. Så småningom hade de även fört in fingrarna i varandras könsorgan och fört fingrarna fram och tillbaka i "samlagsrörelser", till dess de fingo utlösning. De hade upprepat detta vid högst tre tillfällen under den tid, de bodde tillsammans, och flyttade fröken Söderström från fröken Lindequists bostad i slutet av år 1941. Fröken Lindequist, som tidigare kände fru Eva Lindberg, började nu alltmer att umgås med henne, och började fru Lindberg visa sig alltmer angelägen om fröken Lindequists sällskap, men hade aldrig något sexuellt förekommit dem emellan. Genom denna fru Lindberg lärde fröken Lindequist i maj månad 1942/ känna fru Zacke, boende 75 Grevturegatan. Sedermera blevo fru Zacke och fröken Lindequist goda vänner, och hade fröken Lindequist så småningom känt mer dragning åt fru Zacke, än som brukar vara vanligt kvinnor emellan. Fröken Lindequist hade vetskap om att fru Zacke och fru Lindberg hade "kärleksförhållande" med varandra, och kände även fru Zacke och fru Lindberg till, att fröken Lindequist hade haft "kärleksförhållande" med fröken Sonja Söderström. De förstodo sålunda alla tre - fru Lindberg, fru Zacke och fröken Lindequist - att de hade dragning åt sitt eget kön. Vid midsommartiden samma år ¹⁹⁴² började fru Zacke att fatta tycke för fröken Lindequist, och började dessa två att umgås utan att fru Lindberg var närvarande. De sammanträffade cirka en gång i veckan, och förekom det då och då under deras sammanträffande - vilka mestadels skedde i

2 6 9
1-22
2 6 3 2

håller?

fru Zackes lägenhet, 75 Grevturegatan - att de hade "kärleksförhållande" med varandra. Dessa homosexuella handlingar tillgingo på samma sätt, som hon förut beskrivit. Sedan fru Lindberg fått vetskap om att fru Zacke och fröken Lindequist börjat umgås med varandra, hade fru Lindberg börjat bliva avogt inställd mot fröken Lindequist, som i alla avseenden försökte att undvika att sammanträffa med fru Lindberg, men hade fröken Lindequist på omvägar hört omtalas, att fru Lindberg uttalat sig illasinnat om fröken Lindequist.

Torsdagen den 1 april 1943 arbetade fröken Lindequist till klockan 16,15, då hon begav sig till bostaden. Omedelbart efter ankomsten dit fick hon telefonpåringning från fru Zacke, som då uppgav, att hon köpt hem mat, samt uppmanade fröken Lindequist att komma dit, så skulle hon bliva bjuden på middag. Fröken Lindequist kände sig vid tillfället icke frisk men lovade dock att komma, varpå hon kort därefter färdades med spårvagn och anlände till fru Zackes bostad vid klockan 17,30-tiden. Omedelbart efter det fröken Lindequist kommit in i bostaden, hade hon, på grund av att hon kände sig sjuk, lagt sig på en ottoman i rummet. Kort därefter fick fru Zacke telefonpåringning från fru Lindberg. Under det fru Zacke stod och talade med fru Lindberg i telefon, ringde det samtidigt på dörrklockan, enär fru Zacke samma dag annonserat sin lägenhet till uthyrning. Fru Zacke lade ifrån sig mikrofonen och gick ut och talade med den, som hade ringt på dörrklockan. Därunder gick fröken Lindequist upp och tog mikrofonen, varvid hon av talet hörde, att det var fru Lindberg och att denna var berusad. Hon hörde även, att fru Lindberg hade såväl manliga som kvinnliga

främmande hos sig. Därefter lade fröken Lindequist på mikrofonen och avbröt sålunda samtalet, och när fru Zacke därefter kom in, omtalade fröken Lindequist, att fru Lindberg var onykter och att hon avbrutit samtalet genom att lägga på mikrofonen. Kort därefter skulle fru Zacke och fröken Lindequist ordna med maten, och under det att de sysselsatte sig med detta, ringde det på dörrklockan, och fru Zacke gick och öppnade. Fru Lindberg inträdde nu i lägenheten, och då blev fru Zacke ängslig för att fru Lindberg skulle misshandla fröken Lindequist, enär fru Zacke hört omtalas, att fru Lindberg uttalat hotelser mot fröken Lindequist. Fröken Lindequist låg vid tillfället på ottomanen, då fru Lindberg kom in, men fru Lindberg var vid tillfället mycket vänlig och icke på något sätt avogt stämd mot fröken Lindequist. Fru Lindberg var emellertid vid tillfället berusad. Fru Zacke hade under tiden besökt någon grannfamilj, varifrån hon per telefon tillkallat polis, som kort därefter infann sig i fru Zackes bostad och anhöll fru Lindberg.

2-6²
Slutligen uppgav fröken Lindequist, att något sexuellt förhållande icke förekommit mellan henne och fru Zacke vid ifrågavarande tillfälle, och hade något sådant förhållande icke ägt rum mellan dem under de senaste tre månaderna, enär fru Zacke varit bortrest. Fröken Lindequist uppgav, att hon icke under senaste året haft samlag med någon man, och anledningen till detta uppgav hon vara, att hon icke sammanträffat med någon, som hon intresserat sig för. Hon uppgav ävenledes, att hennes könsdrift icke vid något tillfälle blivit tillfredsställd vid samlag med män,

vilket emellertid skett vid homosexuell handling med kvinnor, varför fröken Lindequist vidgår, att hon i rent sexuell hänseende mera är hängiven åt kvinnor än åt män.

Stockholm den 3 april 1943.

Hugo Thorstensson

Ingrid Carlström.

Genomläst och rätt i sak:

Gunvor Lindequist."

Fröken Lindequist fick lämna kriminalstationen den 3/4 1943 klockan 11,00.

A. 24

Den 6 april 1943 klockan 12,45 inställde sig å kriminalstationen, efter kallelse, pälssömmerskan, frånskilda hustrun Anna-Lisa Lind samt blev hörd av kriminalkonstapeln Hugo Thorstensson, i närvaro av polissystem Ingrid Carlström; samt har förhørsledaren över förhöret upprättat en i huvudsak så lydande rapport:

"Pälssömmerskan, fru Anna-Lisa Lind har vid förhör erkänt, att hon vid några tillfällen under sommaren 1941 haft homosexuell förbindelse med fru Eva Elisabet Lindberg, och har hon om sig och i saken uppgivit följande:

Om sig.

Hon, som tilltalas Anna-Lisa, är född den 2 juli 1913 i S:t Petri församling av Malmö stad inom äktenskap mellan försäljaren Axel Edvin Andersson och dennes hustru Elvira Karolina Kristina, född Nielsen, samt hade genomgått folkskola och vid 14 års ålder konfirmerats i härvarande Gustaf Vasa församlings kyrka. Hon uppfostrades i föräldrahemmet,

där hon bodde till år 1935. Sin första anställning erhöll hon vid 15 års ålder och då såsom extra biträde vid A.-B. Nordiska Kompaniet i Stockholm, vilken anställning hon innehade endast över julhelgen 1928. Hon fick omedelbart därefter anställning som telefonist vid Modehuset Regent här i staden, vilken anställning hon hade någon kortare tid, varefter hon fick anställning såsom telefonist vid Rikstelefonbyrån vid Jakobsbergsgatan, där hon stannade till våren 1932. Hon fick omedelbart därefter anställning vid De Förenade Chokladfabrikerna härstädes. Där stannade hon någon kortare tid, varefter hon hade kortare anställningar vid olika fabriker här i staden, bl.a. vid Stockholms Kexfabrik vid Åsögatan. Hon hade dessutom vistats i föräldrahemmet, där hon hjälpt till med hushållet, vilket hon fortsatte med till i november månad 1935, då hon ingick äktenskap. Hon skötte därefter sitt hem till på hösten 1938, då äktenskapet upplöstes, varefter hon vistades i föräldrahemmet till våren 1941, då hon fick anställning vid Mariebergs Ammunitionsfabrik, vid dess avdelning i Frihamnen, där hon arbetade som fabriksarbeterska till på hösten samma år. Hon vistades därefter till på våren 1942 i föräldrahemmet, då hon fick anställning vid Lindström & Lindbergs Skinnberedningsfabrik i Gröndal, där hon arbetade till september månad 1942, då hon erhöll sin nuvarande anställning i A.-B. Specialpäls, 12 Brunkebergstorg, telefon: 11.57.17.

Den 9 november 1935 hade hon ingått äktenskap med fräsaren Lennart Fredrik Lind, med vilken hon sammanbodde till 1938 på hösten, då äktenskapet upplöstes genom hemskillnad. I äktenskapet hade makarna Lind en son, som vis-

tas hos fru Linds föräldrar.

Hon är sålunda frånskild, skriven i härvarande S:t Görans församling, senast i huset nr 16 vid Industrigatan, där hon bor 5 trappor upp, adress Söderqvist, telefon: 51.82.51.

I sak.

Under sin anställning vid Mariebergs Ammunitionsfabrik lärde hon där känna fru Eva Elisabet Lindberg. Fru Lind kände sig vid tillfället ensam efter sin skilsmässa, och hon hade ingen att umgås med. Härunder inträffade det vid ett tillfälle, att fru Lind kom i sällskap med fru Lindberg, och hade de därefter gjort sällskap till fru Lindbergs bostad i nr 28 vid Krukmakargatan. Vid detta tillfälle bjöd fru Lind på spritdrycker, som hon medförde vid tillfället, varvid fru Lindberg blev berusad. Fru Lind hade icke tidigare förmärkt, att fru Lindberg var homosexuell, men vid detta tillfälle började hon kyssa och krama fru Lind. Hon uppgav emellertid, att hon härigenom icke fick några direkta känslor för fru Lindberg, men hade hon dock känt en viss dragning till fru Lindberg. Vid detta första tillfälle stannade fru Lind, på fru Lindbergs uppmaning, kvar över natten, varvid de så småningom klädde av sig och togo på sig nattlinnen, varefter de gingo till sängs i samma bädd. Omedelbart efter det de gått till sängs, började fru Lindberg krama och kyssa fru Lind, vilket fru Lind även gjorde med fru Lindberg. Kort därefter somnade fru Lindberg, tydligen beroende på att hon vid tillfället var berusad. När de sedan vaknade påföljande morgon, började fru Lindberg och fru Lind ånyo att kyssa och krama varandra, varvid fru Lind fick känslor. Därefter kliade de sig själva på könsorganen, till dess de båda fingo

utlösning. De blevo sedan alltmera intima vänner. På hösten 1941 erbjöd fru Lindberg, som började visa sig alltmer intresserad för fru Lind, att denna kunde få dela bostad med fru Lindberg, vilken visserligen tidigare hade en inneboende vid namn Sonja Söderström, men som uppgivit sig skola flytta. Fru Lind bodde därefter hos fru Lindberg i omkring 6 månader, och uppgav fru Lindberg, att hon var kär i fru Lind, som å sin sida icke kände någon sexuell dragning åt fru Lindberg men tyckte om henne som vän och kamrat. Under den följande tiden, då fru Lind och fru Lindberg voro sammanboende, inträffade det cirka en gång i veckan, att de tillfredsställde sin könsdrift genom att i varandras närvaro "klia" sig på könsorganen, till dess de fingo utlösning. Det hade även vid två eller tre tillfällen inträffat, att fru Lind och fru Lindberg "klat" på varandras könsorgan, till dess de fått utlösning, men hade fru Lindberg yttrat, att hon kände sig mest tillfredsställd genom att "klia" sig själv.

osant

När fru Lind därefter bott hos fru Lindberg cirka 6 månader, hade fru Lind blivit arbetslös, varför hon icke kunde betala sin hyra. Hon hade även tröttnat på att bo tillsammans med fru Lindberg, som förde ett synnerligen ruskigt levnadssätt med spritmissbruk, samt brukade hon även få besök av perversa män. Hon hade även vid ett tillfälle föreslagit, att fru Lind och fru Lindberg skulle kläda av sig nakna och lägga sig i sängen och hava könsförhållande, under det att någon man skulle stå och se på. Detta hade emellertid fru Lind vägrat att göra. Vid något tillfälle under hösten 1941 flyttade fru Lind till sitt för-

äldrahem, och har hon sedan dess undvikit att sammanträffa med fru Lindberg, men hade denna vid upprepade tillfällen sökt fru Lind både per telefon och personligen. Fru Lind hade även talat med fru Lindberg i telefon, varvid fru Lindberg då bedyrat sin kärlek för fru Lind, men hade fru Lind ändå icke sammanträffat med fru Lindberg.

Slutligen uppgav fru Lind, att hon fått avsmak för homosexuella handlingar, samt tillfredsställer hon numera sin könsdrift på normalt sätt. Hon har icke heller företagit några homosexuella handlingar med någon annan kvinna.

Stockholm den 6 april 1943.

Hugo Thorstensson

Ingrid Carlström

Genomläst och rätt i sak:

Anna-Lisa Lind."

Fru Lind fick lämna kriminalstationen den 6/4 1943 klockan 14,00.

Den 8 april 1943 klockan 15,00 inställde sig å kriminalstationen, efter kallelse, restaurantkassörskan, fröken Sonja Alice Söderström samt blev hörd av polissystemen Ingrid Carlström, som över förhöret upprättat en i huvudsak så lydande rapport:

"Kassörskan, fröken Sonja Alice Söderström har vid förhör om sig och i saken uppgivit följande:

Om sig.

Hon, som tilltalas Sonja, är född den 24 maj 1914 i härvarande Katarina församling inom äktenskap mellan numera avlidne maskinisten Karl Johan Söderström och dennes hustru Karin Sofia, född Asp, samt hade genomgått folkskola men ej konfirmerats. Hon uppfostrades i föräldrahemmet, där hon

bodde till fyllda 17 år. Sin första anställning fick hon vid 16 års ålder, då hon fick plats som springflicka i livsmedelsaffären i huset nr 21 Tunnelgatan här i staden. Denna plats innehade hon till i februari månad 1932. Hon erhöll därefter anställning vid Optimus fabriker, Upplands-Väsby, såsom fabriksarbeterska, vilken anställning hon innehade endast någon kortare tid, varefter hon erhöll anställning som hembiträde hos en ingenjör Backman, Upplands-Väsby, varefter hon även arbetade någon kortare tid. Hon hade därefter under de tider, hon icke hade någon anställning, vistats i föräldrahemmet, till dess hon den 20 maj 1933 började som diskerska vid restaurant Fjäderholmarna, vilken plats hon innehade under sommaren 1933. Därefter erhöll hon anställning som biträde å ett pensionat i Stockholms skärgård - innehavare en fröken Sjöström - vilken anställning hon innehade till våren 1934, då hon fick plats som smörgåsnissa vid restaurant Fjäderholmarna. Denna plats innehade hon över sommaren 1934, varefter hon erhöll plats som hembiträde hos kapellmästaren Georg Enders, 25 Rörstrandsgatan, där hon stannade till maj månad 1935, då hon åter erhöll anställning å restaurant Fjäderholmarna och då som husfrubiträde. På hösten 1935 fick hon åter anställning hos kapellmästare Enders, vilken anställning hon innehade till februari månad 1936. Hon fick därefter anställning som husfrubiträde vid Centralhotellet i Gävle, vilken plats hon hade till februari månad 1937, varefter hon vistades i föräldrahemmet, till dess hon den 16 maj 1937 fick anställning såsom kassabi/^{-träde/} å restaurant Tegnér vid Regeringsgatan varefter hon stannade till november månad samma år. Hon vis-

tades därefter i föräldrahemmet, till dess hon i mars månad 1938 fick anställning som kassabiträde vid Stockholms Allmänna Restaurantaktiebolag, där hon arbetade vid olika restauranter inom företaget till den 16 maj 1939. Därefter fick hon anställning såsom mässuppasserska å ångfartyget Björkfjärden, tillhörigt Strängnäsbolaget, vilken plats hon innehade till augusti månad samma år. Kort därefter blev hon elev vid Stockholms Restaurantskola, vilken undervisning som kassörska/ varade till april månad 1940, då hon fick anställning vid restaurant Hasselbacken, där hon stannade till hösten samma år. Hon var därefter arbetslös någon tid, varefter hon den 8 december 1940 fick plats som kassörska å Grand Hotell i Stockholm, där hon stannade till den 6 juni 1942. Hon erhöll därefter anställning som kassörska å Stadshotellet i Härnösand, varefter hon stannade till den 15 januari 1943, då hon återvände till Grand Hotell och fick liknande anställning, som hon innehade till den 6 mars 1943. Den 1 april 1943 fick hon sin nuvarande anställning som kassörska vid restaurant Frimurarhotellet i Kristianstad.

Hon är ogift, skriven i härvarande Högalids församling sedan innevarande år, senast under adress nr 28 vid Krukmakargatan, men bor nu å Frimurarhotellet i Kristianstad, där hon även, som nämnts, är anställd.

I sak.

Under sin anställning å restaurant Fjäderholmarna under sommaren 1934 blev hon därstädes bekant med fröken Gunvor Lindequist, med vilken hon umgicks som kamrat, och voro de goda kamrater ända till dess att fröken Söderström började dela bostad med fröken Lindequist, då fröken Söderström kom underfund med att fröken Lindequist hade onaturliga böjelser och dragning åt sitt eget kön.

På sommaren 1935 lärde hon känna fru Eva Lindberg, som ävenledes var anställd såsom servitris å restaurant Fjäderholmarna. De uppehöll förbindelse med varandra, och då fröken Söderström på våren 1937 återvände till Stockholm, blev hon erbjuden bostad hos fru Lindberg i huset nr 28 Krukmarkargatan. Omedelbart efter det fröken Söderström flyttat in till fru Lindberg, gjorde fru Lindberg vissa närmanden, varav fröken Söderström förstod, att fru Lindberg hade onaturliga böjelser. Hon började sålunda att krama och smeka fröken Söderström, och vid några tillfällen inträffade det även, att fru Lindberg kysste fröken Söderström. Till en början delade de även sängplats. Härunder hade fru Lindberg och fröken Söderström haft "förhållande" med varandra, vilket skett sedan de klätt av sig och gått till sängs och vilket tillgick så, att fröken Söderström låg på rygg och fru Lindberg på magen mellan fröken Söderströms ben samt gjorde samlagsrörelser som en man, med vilket fru Lindberg fortsatte, till dess hon fick utlösning. Detta inträffade sedermera omkring en gång var fjortonde dag under den tid, som fröken Söderström bodde hos fru Lindberg. Sista gången fröken Söderström och fru Lindberg haft dylikt förhållande med varandra, var troligen på hösten 1940, innan fröken Söderström då flyttade från fru Lindberg. Vid denna tidpunkt hade fröken Söderström förstått, att fru Lindberg fattat tycke för fru Anna-Lisa Lind, varför fröken Söderström beslutade sig för att byta bostad samt flyttade då till fröken Gunvor Lindequist, då boende i huset nr 142 Brännkyrkagatan. Kort efter det att fröken Söderström flyttat till fröken Lindequist, kom fröken Sö-

derström underfund med att fröken Lindequist hade abnorma böjelser och dragning åt sitt eget kön. De hade alltsedan de stiftade bekantskap å Fjäderholmarna varit synnerligen goda vänner, och det hade inträffat, att de kramat och kysst varandra på kinden, men hade detta, åtminstone från fröken Söderströms sida, icke haft någon som helst sexuell mening. Efter inflyttandet hos fröken Lindequist hade denna och fröken Söderström även delat sängplats, och hade fröken Lindequist och fröken Söderström vid ett tillfälle, sedan de gått till sängs, en kväll haft "förhållande" med varandra, vilket tillgått på så sätt, att fröken Lindequist förde upp ett finger i fröken Söderströms könsorgan och gjorde "samlagsrörelser", till dess att fröken Lindequist fick utlösning. Fröken Söderström förnekade, att hon haft någon könsnjutning av fröken Lindequists handlingssätt. Därefter hade vissa slitningar uppstått mellan fröken Lindequist och fröken Söderström, men uppgav fröken Söderström, att hon fortfarande tyckte om fröken Lindequist som vän och kamrat, men ville hon icke hava några som helst erotiska förbindelser med fröken Lindequist.

Slutligen uppgav fröken Söderström, att hon genom fru Lindberg blivit bekant med fru Margit Zacke, men hade något otillbörligt icke förekommit mellan fru Zacke och fröken Söderström. Huruvida något dylikt förekommit mellan fru Zacke och fru Lindberg, kände fröken Söderström icke till. Hon har icke heller haft några dylika förbindelser med någon annan kvinna.

Stockholm den 8 april 1943.

Ingrid Carlström.

Ytterligare uppgav fröken Söderström, att hon icke li-

2
3
12
3

der av några onaturliga böjelser utan tillfredsställer sin könsdrift på vanligt sätt. På tillfrågan, varför hon låtit låna sig till dylika saker, svarade hon, att hon icke kunde lämna någon förklaring härtill, utan "var det ungdom och dårskap".

Genomläst och rätt i sak:

S.Söderström".

Fröken Söderström fick lämna kriminalstationen den 8/4 1943 klockan 16,35.

Den 20 maj 1943 höll överkonstapeln Hugo Thorstensson förhör med fru Margit Bernhardina Zacke i hennes bostad, i närvaro av polissystemen Brita Modigh; över vilket förhör upprättats en i huvudsak så lydande rapport:

"Fru Margit Bernhardina Zacke har om sig och i saken uppgivit följande:

Om sig. Hon, som tilltalas Margit, är född den 28 juni 1904 i härvarande Nicolai församling och är utom äktenskap dotter till numera avlidne verkmästaren Albert Bernhard Lundberg och Elin Augusta Lundström, vilka ingingo äktenskap med varandra, när hon var 1 år gammal. Hon hade genomgått folkskola samt vid 15 års ålder konfirmerats i födelseförsamlingen. Hon uppfostrades i föräldrahemmet, där hon bodde till år 1929, då hon ingick äktenskap med redaktören Sven Alvar Zacke, med vilken hon var i äktenskap förenad

till januari månad 1940, men de hade icke varit sammanboende sedan år 1936.

År 1936 vårdades hon å Psykiatriska sjukhuset under 6 eller möjligen 8 veckor. Sedermera hade hon under olika perioder vårdats å sjukhus för tuberkulos samt för nerverna.

Hon åtnjuter ett understöd av 150 kronor per månad från sin frånskilde make. Äktenskapet med redaktör Zacke var barnlöst.

Hon är sålunda frånskild, kyrkoskriven i härvarande Hedvig Eleonora församling sedan år 1941, senast under adress nr 75 Grevturegatan, där hon bor 2 trappor upp, telefon: 61.30.97, samt saknar anställning.

I sak.

Alltsedan barndomen hade hon varit rädd för det motsatta könet och icke haft intima förbindelser med män, enär hon varit rädd för dem. Vid 22 års ålder ingick hon emellertid förlovning med en man vid namn Erik Schöltz, med vilken hon vid olika tillfällen hade samlag, men hon fann icke någon som helst tillfredsställelse i detta utan gick med på detta av den anledningen, att hon trodde, att hon var tvungen. Sedermera ingick hon, som förut nämnts, äktenskap med redaktören Zacke, och de hade vid några tillfällen samlag med varandra, vilket emellertid var rena "uppoffringen från fru Zackes sida.

För 2 eller möjligen 3 år sedan lärde fru Zacke känna en fru Anna-Lisa Lind, med vilken fru Zacke ibland brukade samtala per telefon, men hade inga homosexuella förbindelser förekommit dem emellan. Fru Zacke, som kände sig ensam och ville ha någon person att tala med, erhöll genom fru Lind telefonnumret till fru Eva Elisabet Lindberg. Vid nå-

got tillfälle före pingsten år 1942 ringde fru Zacke upp fru Lindberg. De hade sedermera sammanträffat efter pingst 1942, men fru Lindberg hade tidigare varit mycket angelägen att få träffa fru Zacke. Det första sammanträffandet ägde rum i fru Zacks bostad i nr 75 vid Grevturegatan. Vid fru Lindbergs första besök blev fru Zacke besviken på hennes person. Hon hade vid tillfället bjudit fru Lindberg på ett par snapsar. Fru Lindberg visade inga tendenser till att vilja avlägsna sig utan stannade därefter kvar, till dess alla trafikmöjligheter till Söder voro slut för dagen. Fru Lindberg låg därför kvar i fru Zacks bostad över natten. Fru Zacke kunde icke med visshet erinra sig, om de voro helt avklädda, men några homosexuella handlingar förekommo dock icke vid detta tillfälle, och fru Lindberg hade icke heller gjort något som helst närmande vid tillfället.

Någon eller några dagar senare blev fru Zacke bjuden till fru Lindbergs bostad i huset nr 28 vid Krukmakargatan, där fru Zacke blev bjuden på mat. Vid såväl detta som de efterföljande besöken, som fru Zacke gjorde hos fru Lindberg, var fru Lindberg - som visste, att fru Zacke var sjuk - mycket mån om att fru Zacke skulle hava det så bekvämt som möjligt i fru Lindbergs bostad, varför fru Zacke omedelbart efter ankomsten till fru Lindbergs bostad fick lägga sig på en duschatell. Fru Lindberg stoppade då om henne med kuddar och lade sin morgonrock över fru Zacke. Efter måltiden, som fru Zacke intog liggande, lade sig fru Lindberg bredvid fru Zacke på duschatellen, varvid båda voro fullt påklädda. Därefter började fru Lindberg att smeka fru Zacke på kroppen utanpå kläderna för att på detta sätt väcka

hög?
pingst
1942

känslor hos fru Zacke. Fru Zacke kände emellertid icke någon tillfredsställelse, och efter någon stund började fru Lindberg smeka fru Zacke på benen och uppåt låren under kjolen. Fru Zacke sade icke direkt till fru Lindberg att sluta med sitt förehavande, enär fru Zacke icke ville såra henne, men fru Zacke försökte i stället föra undan fru Lindbergs hand och gjorde i övrigt avvisande rörelser mot henne. Då fru Lindberg förstod, att fru Zacke icke önskade vara med om något dylikt, gjorde fru Lindberg gällande, att hon icke skulle företaga sig något, som icke fru Zacke ville vara med om. Besöket drog emellertid ut på kvällen, och fru Lindberg gjorde förberedelser för att fru Zacke skulle stanna kvar, till dess att spårvagnarna slutat att gå för dagen, och fru Zacke blev slutligen erbjuden att stanna kvar över natten. Fru Zacke klädde sålunda av sig och lade sig i en bädd i rummet. Fru Lindberg klädde även av sig och lade sig i en säng bredvid. Sedan flyttade fru Lindberg över i fru Zackes säng. Fru Zacke, som nu misstänkte, att fru Lindberg ånyo ville göra närmanden emot henne, tänkte först, att hon skulle tillmötesgå fru Lindberg i hennes avsikter, men att hon sedermera skulle draga sig från fru Lindbergs sällskap. Därefter började fru Lindberg att klappa och smeka fru Zacke på kroppen, varvid fru Lindberg även talade om, att fru Zacke hade en vacker kropp och var välväxt samt att fru Zacke var skapad att göra "en mankvinna lycklig". Därefter fortsatte fru Lindberg att smeka fru Zacke på könsorganen, och slutligen låtsade fru Zacke - för att få slut på fru Lindbergs smekningar - att hon fått känslor av fru Lindbergs handlingsätt samt ävenledes slutligen utlösning. Häröver kände sig

fru Lindberg nöjd och lycklig samt yttrade, att fru Zacke var kvinnan för henne. Därefter började fru Lindberg att smeka och gnida sina egna könsorgan med "all den kraft, hon förmådde". Efter någon stund, då fru Lindberg av sitt eget handlingssätt tydligen fick utlösning, skrek hon högljutt "som en slaktad gris" under cirka 15 sekunder. Därefter somnade fru Lindberg, men fru Zacke låg vaken en stund och tänkte över vad hon varit med om samt över hur hon lämpligast skulle komma ifrån "sin uppvaktning". När de sedan vaknade påföljande dag, kom fru Lindberg åter till fru Zackes bädd och lade sig. Hon gjorde även då vissa närmanden samt yttrade till fru Zacke: "Varför håller du aldrig om mej?". Vid detta tillfälle förekommo emellertid inga som helst homosexuella handlingar, utan fru Lindberg gick upp och klädde på sig. Sedermera steg även fru Zacke upp och lämnade därefter fru Lindbergs bostad.

Därefter hade fru Zacke vid flera tillfällen under sommaren och hösten år 1942 besökt fru Lindberg i hennes bostad, och vid några tillfällen hade även fru Lindberg besökt fru Zackes bostad. Då emellertid fru Lindberg icke ville lämna fru Zackes bostad, försökte fru Zacke slutligen att avvärja varje besök av fru Lindberg samt försökte fru Zacke även finna på olika anledningar, som skulle göra, att fru Lindberg icke kunde komma till fru Zackes bostad.

Vid dessa senare tillfällen, då de sammanträffade, var fru Lindberg på ovan beskrivet sätt närgången mot fru Zacke, och vid ett par tillfällen inträffade det även, att fru Lindberg kysste fru Zacke på könsorganen. Fru Zacke var vid varje tillfälle emot fru Lindbergs uppträdande och be-

slöt sig vid varje tillfälle för att det skulle vara sista gången. Fru Zacke hade icke haft någon som helst tillfredsställelse utav sina förhållanden med fru Lindberg, men hon hade för att tillfredsställa fru Lindberg spelat tillfredsställd och även vid något tillfället tagit om fru Lindberg och kysst henne på kinden. Sedermera fick fru Zacke vetskap om att fru Lindberg hade haft syfilis och icke sedermera låtit undersöka sig, varför fru Zacke alltmera drog sig ifrån fru Lindbergs sällskap, men fru Lindberg hade på allt sätt förföljt fru Zacke och uttalat hotelser om att hon skulle locka fru Zacke till sin bostad och därefter låsa in henne under en hel vecka och därefter "knulla ihjäl" henne.

Fru Lindberg hade även under deras bekantskapstid uppenbart visat svartsjuka över att fru Zacke umgåtts med eller sammanträffat med andra kvinnor.

Kort efter det att fru Zacke blivit bekant med fru Lindberg, blev hon genom henne bekant med en fröken Elin ^{troligen/} Gunvor Lindequist, boende i huset nr 132 Brännkyrkagatan. De hade sedermera sammanträffat i fru Zackes bostad och voro fortfarande goda vänner. Slutligen började de emellertid fatta tycke för varandra samt började sedermera smeka och kyssa varandra. Senare lågo de även tillsammans om nätterna, vilket till en början skedde utan tanke på homosexuella handlingar. När de emellertid sedermera vid ett tillfälle förtärt en flaska vin tillsammans och därefter gått till sängs, hade de börjat kyssa och smeka varandra och samtidigt börjat taga på varandras könsorgan, vilket fortsatt, till dess att fröken Lindequist fått utlösning. Detta hade

mit...

572
2 6 3
sedermera upprepats vid några tillfällen, och de hade legat hos varandra och uppträtt på förenämnt sätt, därvid fru Zacke vid några tillfällen fått utlösning. Hon ville erinra sig, att hon vid flera tillfällen fört upp ett finger i fröken Lindequists könsorgan, vilket finger hon hållit kvar under en kortare stund och därvid fört fingret fram och tillbaka några gånger vid varje tillfälle.

Fru Zacke och fröken Lindequist sammanträffa fortfarande såsom goda vänner, men numera förekomma inga som helst intima förhållanden dem emellan.

Torsdagen den 1 april 1943 på kvällen fick fru Zacke besök i sin bostad av fröken Lindequist, som emellertid vid tillfället icke kände sig fullt frisk utan gick och lade sig på en fru Zackes sängplats. Kort därefter fick fru Zacke telefonpåringning från fru Lindberg, som ville träffa henne. Fru Zacke uppgav emellertid, att hon skulle besöka en doktor, enär hon icke ville sammanträffa med fru Lindberg, då hon hade besök av fröken Lindequist. Någon stund därefter ringde det energiskt på fru Zackes dörrklocka, och då hon gick och öppnade, såg hon, att fru Lindberg stod utanför och var berusad. Fru Zacke, som endast öppnat dörren på glänt, stack ut handen och sade: "Du får icke komma in". Fru Lindberg fattade då tag i dörren och drog upp densamma och skaffade sig tillträde, samtidigt som hon fattade tag i fru Zackes arm. Fru Zacke förflyttade sig emellertid ut i förstugan, där hon ringde på grannens dörr och begärde att per telefon få tillkalla polis. Fru Lindberg försökte därefter få tillträde till grannens lägenhet, där hon fick tag i fru Zacke för att söka återföra henne till förstugan. Därefter gick emellertid fru Lindberg tillbaka till fru

Zackes lägenhet, och sedan fru Zacke tillkallat polis, begav sig fru Zacke åter till sin bostad, där hon stannade i tamburen. Fru Lindberg yttrade då till fru Zacke, att hon icke skulle vara rädd, ty Gun (fröken Lindequist) och hon vore de bästa vänner. Fru Zacke begav sig emellertid tillbaka till grannens lägenhet, dit även fröken Lindequist så småningom kom. De inväntade där polisens ankomst, och så småningom blev fru Lindberg anhållen och ivägförd.

Sedermera har fru Lindberg vid ett tillfälle ringt och vid ett tillfälle skrivit till fru Zacke, varvid hon utfarit i hotelser, såsom att "ditt djävla as, du skall allt få".

Slutligen förnekade fru Zacke, att hon haft några liknande förbindelser med några andra kvinnor, men hade hon varit förföljd.

Dessutom uppgav fru Zacke slutligen, att hon kände till utseendet restaurantkassörskan Sonja Alice Söderström samt pälssömmerskan Anna-Lisa Lind, men hade hon icke haft några som helst förbindelser med dessa.

Stockholm den 20 maj 1943.

Hugo Thorstensson Brita Modigh

Genomläst, rätt i sak:

Margit Zacke".

Vid detta undersökningsprotokoll fogas dagsbottsuppgifter beträffande de i ärendet hörda fru Eva Elisabet Lindberg, fabriksarbeterskan Elin Gunvor Lindequist, pälssömmerskan Anna-Lisa Lind, restaurantkassörskan Sonja Alice Söderström samt fru Margit Bernhardina Zacke. Stockholm som ovan.

Martin Hagberg
(Martin Hagberg).